

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agentia Nationala de
Administrare Fiscala
Directia Generala a Finantelor
Publice a Judetului Salaj

Str. 22 Decembrie 1989, nr 2
Zalau, judetul Salaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 93
din 2009

Privind solutionarea contestatiei formulata de catre SC SRL cu sediul social în municipiul , b-dul , bl. , sc. , ap. , judetul , înregistrata la D.G.F.P. sub nr. din

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului a fost înstiintata de catre Activitatea de Inspectie Fiscala, prin adresa nr. din cu privire la contestatia formulata de catre SC SRL împotriva Deciziei de impunere nr. din emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. din si a Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. din .

Contestatia a fost înregistrata la Activitatea de Inspectie Fiscala sub numarul din , fiind formulata în termen si semnata în original de catre reprezentantul legal al societatii.

Obiectul contestatiei îl reprezinta taxa pe valoarea adaugata în suma de lei respinsa la rambursare de catre organele de inspectie fiscala.

Constatand ca în speta sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Salaj este investita sa se pronunte asupra cauzei.

I. SC SRL formuleaza contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. din emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. din si a Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. din solicitând aprobarea rambursarii taxei pe valoarea adaugata în valoare de lei si modificarea deciziei, dispozitiei si a raportului de inspectie fiscala în sensul retractarii mentiunilor privind lipsa inventarului si a deciziei interne privind alocarea si gestionarea numerelor aferente facturilor emise de societate precum si a mentiunii ca nu a putut prezenta o situatie de lucrari sau un raport de lucru din care sa reiasa ca prestarile de servicii catre au fost efectiv prestate, pentru urmatoarele motive:

În fapt în perioada a avut loc o inspectie fiscala la SC SRL urmare careia faptele retinute de catre organele de inspectie fiscala si care au stat la baza deciziei de a se refuza la rambursare taxa pe valoarea adaugata solicitata precum si amendarea societatii pentru lipsa inventarului la data de nu sunt conforme cu realitatea si sunt prezentate într-o forma alterata.

Astfel s-a retinut în raportul de inspectie la pag. 2 ca nu s-a respectat legea si nu s-a prezentat o decizie interna privind alocarea si gestionarea numerelor aferente facturilor emise de societate. Referitor la acest aspect nu s-a solicitat societatii o astfel de decizie.

S-a întocmit procesul verbal seria nr. , retinându-se ca " la data controlului societatea nu are efectuata integral inventarierea la " si aplicându-se amenda de lei.

Sub acest aspect societatea face precizarea ca printre actele contabile ale societatii ce au fost înmânate inspectorilor fiscali nu s-a regasit inventarierea deoarece nu a reprezentat un act care sa stea la baza solicitarii de restituire a taxei pe valoarea adaugata.

Referitor la TVA colectata-paragraful 2 contestatara face precizarea ca societatea a facut dovada contractului de prestari servicii cu iar facturile au fost înregistrate în contabilitate astfel ca nu se poate afirma ca serviciile nu au fost efectuate.

De asemenea se arata ca, contractul de închiriere prevede ca toate amenajarile cad în sarcina locatorului situatie în care nu avea dreptul sa factureze contravaloarea acestora asa cum sustine controlorul fiscal la pag. 4 ultimul aliniat.

II. Din Decizia de impunere nr. emisa în baza Raportului de inspectie fiscală înregistrat la A.I.F. sub nr. din referitor la aspectele contestate se retin urmatoarele:

2.1.1 Obligatii suplimentare de plata

TVA solicitata la rambursare lei

Taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata lei

TVA respinsa la rambursare lei

2.1.2 Motivul de fapt

1.1. Societatea a achizitionat mobilier, tehnica de calcul, materiale de constructie si amenajare, bunuri care nu concura la realizarea veniturilor deoarece agentul economic nu a desfasurat activitate decât o scurta perioada de timp.

1.2. Societatea nu a facturat catre proprietarul spatiului în care societatea se afla în chirie la finele contractului de închiriere, amenajarile si materialele folosite la amenajarea spatiului închiriat.

1.3. Societatea nu a putut prezenta la data controlului obiectele de inventar (mobilier, calculatoare).

2.1.3 Temeiul de drept

1. Legea 571/2003 art. 21, alin. 4, lit. a), art. 128, alin. 4, lit. d), art. 145, alin. 2, lit. a).

Din Raportul de inspectie fiscală nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. din referitor la aspectele contestate se retin urmatoarele:

La SC SRL s-a desfasurat inspectia fiscala partiala, perioada supusa controlului cuprinzând intervalul de timp

Temeiul legal al efectuării inspectiei fiscale: OG nr. 92/2003/R, Legea nr. 174/2004, Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, HG nr. 44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare, OMFP nr. 338/2004.

Obiectivul inspectiei fiscale: inspectie fiscala partiala tva-verificarea sumei negative a TVA solicitata la rambursare, de lei, aferenta perioadei fiscale de la , contribuabilul fiind în situatia de rambursare a sumei negative de tva. Decontul de tva a fost înregistrat la organul fiscal teritorial-AFP sub nr. din

În urma verificării documentelor puse la dispozitie de societate s-au constatat urmatoarele:

În perioada verificata taxa pe valoarea adaugata deductibila provine din:

- achizitii materiale de constructii pentru amenajare sediu;
- achizitii prestari servicii amenajare sediu;
- achizitii tehnica de calcul (calculatoare, instalare retea, componente calculatoare);
- chirie sediu social(detine notificare de la furnizor)
- achizitii mobilier pentru sediul social (fotolii, mese de birou);
- plata utilitati-gaz, energie electirca, telefon, servicii internet;
- achizitii de prestari-servicii conform contractelor încheiate;

- achizitii de materiale consumabile si piese de schimb pentru întretinerea utilajelor si mijloacelor de transport din dotare;
- achizitii carburanti.

La solicitarea organelor de control administratorul societatii nu a putut prezenta obiectele de inventar (mobilier, calculatoare, componente calculatoare) pe care societatea le detine în proprietate si au fost achizitionate în perioada si pentru care solicita rambursarea de tva.

Neputând fi identificate obiectele de inventar la sediul social al societatii de catre organele de control se considera ca lipsa în gestiune a acestor obiecte, lipsa din gestiune asimilându-se din punct de vedere al tva cu o livrare de bunuri.

Taxa pe valoarea adaugata aferenta acestora în suma de lei nu este deductibila.

Temeiul de drept: Legea 571/2003, art. 21, alin. (4) coroborat cu art. 128 alin. (4) ,lit. D) din acelasi act normativ.

Din documentele puse la dispozitia organelor de control reiese ca societatea a achizitionat materiale de constructii si a efectuat lucrari de amenajare si renovare la spatiul din , b-dul , bl. , ap detinut cu chirie pentru care a dedus taxa ep valoarea adaugata în suma de lei.

Intrucât societatea (la data controlului) a reziliat contractul de închiriere pentru spatiul respectiv, acesta fiind predat proprietarului reiese ca, cheltuielile efectuate nu sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile.

La data controlului administratorul societatii nu a putut prezenta organului de control spatiul în care s-au facut amenajarile pentru care s-au achizitionat materiale de constructii si prestari de servicii motivând ca spatiul în care au fost facute amenajarile a fost predat proprietarului si reînchiriat altei societati. Rezulta ca materialele achizitionate si manopera, la data controlului, nu mai sunt în proprietatea societatii drept urmare acestea trebuiau facturate proprietarului spatiului respectiv deoarece societatea nu mai desfasoara activitate în acel spatiu.

In luna noiembrie 2008 societatea îsi întrerupe activitatea la sediul social din b-dul , bl. , ap spatiul fiind preluat de catre prietar.

Societatea nu a facturat catre proprietarul spatiului lucrarile si materialele achizitionate de aceasta pentru amenajarea sediului social aceste achizitii nu mai sunt folosite în scopul efectuarii unor operatiuni taxabile de catre societate. De asemenea tva aferenta cheltuielilor cu combustibilul piese de schimb auto cheltuielile cu racordarea la energia electrica cheltuielile de amenajare a spatiului si alte cheltuieli efectuate de catre societate de la înfiintare si pâna la momentul controlului este tva nedeductibila fiscal în suma de lei.

Temei legal : Legea 571/2003, art. 145, alin. (2), lit. a) si art. 21 alin. (1).

Intrucât societatea nu mai desfasoara ativitate la sediul social si nu are deschise alte puncte de lucru toate cheltuielile efectuate pentru amenajarea sediului, cheltuiala cu chirile nu sunt cheltuieli deductibile iar achizitiile efectuate nu sunt destinate unor operatiuni taxabile drept urmare tva solicitat la rambursare în suma de lei este fara drept de deducere.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, avand în vedere constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatarei precum si prevederile legale în materie au rezultat urmatoarele:

Referitor la contestatia formulata împotriva Deciziei de impunere nr. din emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. din .

In fapt din Raportul de inspectie fiscala nr. din s-a retinut faptul ca în perioada verificata societatea a înregistrat în evidenta contabila taxa pe valoarea adaugata în suma de lei aferenta obiectelor de inventar achizitionate în perioada

De asemenea s-a retinut si faptul ca, obiectele de inventar în cauza nu s-au gasit la sediul societatii motiv pentru care organul de inspectie fiscala a considerat lipsa acestora ca o lipsa în gestiune, lipsa în gestiune asimilându-se din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata ca o livrare de bunuri, asa cum este prevazut la art 128, alin. (4), lit. d) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si nu a acordat deductibilitate sumei de lei reprezentând tva.

De asemenea din documentele puse la dispozitia organului de inspectie fiscala s-a retinut ca, societatea a achizitionat materiale de constructii si a efectuat lucrari de amenajare si renovare a unui spatiu pe care îl detinea în chirie, taxa pe valoarea adaugata aferenta acestora fiind de lei. In aceeasi perioada societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata în suma de lei aferenta cheltuielilor cu combustibilul, piese de schimb auto, cheltuieli cu racordarea la energie electrica, cheltuieli de amenajare a spatiului si alte cheltuieli efectuate de catre societate de la infiintare si pâna la data controlului.

Referitor la cheltuielile reprezentând achizitii de materiale de constructie, combustibil, piese de schimb auto, racordare la energia electrica, amenajarea spatiului, chirie si alte cheltuieli efectuate de catre societate, organul de inspectie fiscala a considerat ca aceste cheltuieli, nu au fost cheltuieli efectuate în scopul realizarii de venituri impozabile asa cum este prevazut la art. 21, alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare motiv pentru care nu a acordat deductibilitate taxei pe valoarea adaugata aferenta în suma totala de în baza prevederilor art. 145, alin.(2) lit. a) din acelasi act normativ.

S-a mai retinut si faptul ca în timpul inspectiei fiscale societatea nu a prezentat organului de inspectie fiscala spatiul în care a efectuat cheltuielile de amenajare si renovare pe motivul rezilierii contractului de închiriere. Societatea nu a prezentat documente din care sa rezulte necesitatea efectuarii lucrarilor de amenajare si renovare precum si în ce au constat aceste lucrari. De asemenea societatea nu a justificat cheltuielile cu, combustibilul piesele de schimb auto si alte cheltuieli efectuate de la infiintarea societatii si pâna la data controlului.

Desi prin contestatia formulata se sustine ca, în contractul de închiriere se prevede ca toate amenajarile cad în sarcina locatarului nu sustine acesta afirmatie cu, contractul de închiriere.

Fata de constatarile organului de inspectie fiscala prin contestatia formulata împotriva Deciziei de impunere nr. din emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. din societatea prin reprezentantul sau legal invoca urmatoarele motive:

S-a retinut în raportul de inspectie la pag. 2 ca nu s-a respectat legea si nu s-a prezentat o decizie interna privind alocarea si gestionarea numerelor aferente facturilor emise de societate. Referitor la acest aspect nu s-a solicitat societatii o astfel de decizie.

S-a întocmit procesul verbal seria nr. , retinându-se ca “ la data controlului societatea nu are efectuata integral inventarierea la ” si aplicându-se amenda de lei.

Sub acest aspect societatea face precizarea ca printre actele contabile ale societatii ce au fost înmânate inspectorilor fiscali nu s-a regasit inventarierea deoarece nu a reprezentat un act care sa stea la baza solicitarii de restituire a taxei pe valoarea adaugata.

Referitor la TVA colectata-paragraful 2 se face precizarea ca societatea a facut dovada contractului de prestari servicii cu iar facturile au fost înregistrate în contabilitate astfel ca nu se poate afirma ca serviciile nu au fost efectuate.

De asemenea se arata ca, contractul de închiriere prevede ca toate amenajarile cad în sarcina locatorului situatie în care nu avea dreptul sa factureze contravaloarea acestora asa cum sustine controlorul fiscal la pag. 4 ultimul aliniat.

Intrucât prin contestatia formulata societatea nu prezinta argumente în fapt si în drept în sustinerea contestatiei referitoare la constatarea organului de inspectie fiscala de a nu

acorda deductibilitate sumei de lei reprezentând tva în drept sunt incidente prevederile art. 206, art.1, lit.c) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata potrivit carora:

“(1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

c) motivele de fapt si de drept;”

coroborate cu prevederile pct.12.1 lit.b) din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonana Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat emis de catre Presedintele Agentiei Nationale de Administrare Fiscala potrivit caruia:

“12.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

b) nemotivata, în situatia în care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept în sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii;”

Potrivit prevederilor legale citate mai sus si având în vedere faptul ca, organul de solutionare nu se poate substitui contestatarei cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care înțelege sa conteste suma de lei reprezentând tva respinsa la rambursare de catre organele de inspectie fiscala precum si datorita faptului ca, argumentele prezentate în sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat se va respinge contestatia ca nemotivata si neîntemeiata pentru acesta suma.

În ceea ce priveste cererea contestatarei referitoare la modificarea deciziei, dispozitiei si raportului de inspectie fiscala în sensul retractarii mentiunii ca nu a prezentat o situatie de lucrari sau un raport de lucru din care sa rezulte prestarile de servicii catre , atâta timp cât a facut dovada contractului de prestari servicii cu , din referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei s-au retinut urmatoarele:

Societatea a realizat venituri din prestari servicii în luna catre beneficiar sucursala în suma de lei la care s-a colectat tva în valoare de lei iar în luna veniturile din prestari servicii au fost de lei din care tva colectata lei.

Pentru prestarea acestor servicii societatea nu a putut prezenta organului de control o situatie de lucrari s-au un raport de lucru din care sa reiasa ca aceste servicii au fost efectiv prestate.

În drept sunt aplicabile prevederile Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata cu modificarile si completarile ulterioare care la art. 6 precizeaza:

“(1) Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza în momentul efectuarii ei într-un document care sta la baza înregistrarilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

si ale art. 79 si 80 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“ART. 79

Obligatia de a conduce evidenta fiscala

(1) În vederea stabilirii starii de fapt fiscale si a obligatiilor fiscale de plata datorate, contribuabilii sunt obligati sa conduca evidente fiscale, potrivit actelor normative în vigoare.

(...).

ART. 80

Reguli pentru conducerea evidentei contabile si fiscale

(...)

(5) Contribuabilii sunt obligati sa evidentieze veniturile realizate si cheltuielile efectuate din activitatile desfasurate, prin întocmirea registrelor sau a oricaror alte documente prevazute de lege .

(...).”

Având în vedere specificul activității sale și în conformitate cu prevederile legale societatea avea obligația să prezinte organului de inspecție fiscală documentul care a stat la baza determinării veniturilor realizate în perioada controlată.

În ceea ce privește cererea de contestare referitoare la modificarea deciziei, dispoziției și raportului de inspecție fiscală în sensul retractării mențiunilor privind lipsa inventarului și a deciziei interne privind alocarea și gestionarea numerelor aferente facturilor emise de societate din referatul cu propuneri de soluționare a contestației s-au reținut următoarele:

Cu privire la pct. 6, pag. 2 din RIF contestat de către societate se menționează că la data controlului d-na Santavan Liliana nu a prezentat decizia internă pentru desemnarea persoanei cu atribuții în alocarea numerelor aferente facturilor emise de către societate așa cum este prevăzut în OMF nr. 2226/2006. Fapta nu a fost sancționată ci doar menționată în scopul corectării.

Cu privire la sancționarea societății cu amendă contravențională în suma de lei pentru neefectuarea inventarierii la se menționează că, datorită faptului că societatea nu a mai fost verificată organele de control au solicitat toate actele de la înființare și până la momentul controlului, efectuarea inventarierii fiind obligatorie conform Legii 82/1991 republicată. Acesta faptă a fost adusă la cunoștința contribuabilului odată cu discuția finală, la întocmirea Procesului verbal de constatare a contravențiilor, acesta reformulând obiecțiuni la rubrica “Alte mențiuni”.

În drept referitor la cele două aspecte se prevăd următoarele:

Potrivit Ordinului nr. 1.181/ 2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală, CAP. IV, pct.2

“2. Utilizarea și ținerea registrelor

Se vor consemna constatările referitoare la modul de utilizare a registrelor contabile și întocmirea jurnalelor obligatorii.

Se va menționa dacă s-a efectuat inventarierea patrimoniului conform prevederilor legale și modul de valorificare a acestuia.”

și potrivit Ordinului nr. 2.226/ 2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată,

“Anexa4

Norme privind regimul intern de numerotare a facturii

1. Persoanele care răspund de organizarea și conducerea contabilității vor desemna, prin decizie internă scrisă, o persoană sau mai multe, după caz, care să aibă atribuții privind alocarea și gestionarea numerelor aferente facturilor emise de societate.”

2. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reglementează:

ART. 206

“(…)

Forma și conținutul contestației

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

ART. 209

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 1.000.000 lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;

b) ...;

c) ...;

(2) Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

(...)”

Si conform Ordinului nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

5. Instructiuni pentru aplicarea art. 178 - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intra în competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art 178 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicata, sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.

5.2. **Alte acte administrative fiscale pot fi: dispozitia de masuri**, decizia privind stabilirea raspunderii reglementata de art. 28 din Codul de procedura fiscala, republicat, notele de compensare, instiintari de plata, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.

Având în vedere prevederile legale citate precum si faptul ca prin dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nu s-au stabilit impozite, taxe si accesorii ale acestora, D.G.F.P. nu are competenta solutionarii acestui capat de cerere urmând ca, contestatia referitoare la dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. din sa fi solutionata de catre organele fiscale emitente respectiv AIF

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei, în temeiul actelor normative enuntate si ale Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare se

DECIDE:

1. Respingerea contestatiei formulata pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adaugata ca neîntemeiata si nemotivata.

2. Declinarea competentei de solutionare a contestatiei referitoare la Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. din organelor fiscale emitente respectiv AIF

3. Prezenta decizie poate fi contestata potrivit legii la Tribunalul Salaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR COORDONATOR